

Takto vypadá severokorejský pes.



A takto strýc Čang Song-tchek.
/ten v modrém/



KLDR: Čang byl horší než pes

Autor koláže: Pan B

Připadá mi to zajímavý, co říkáš, ale já jen slyším směs nerosrozumitelných slov, o kterých nevím, co znamenají. Nepůjdeme si raději zatancovat před bedny? Uvidíme se v novém roce!
Váš Nájezd!

Vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 18.12.2013, číslo 107, online: najezd.wz.cz



Nájezd

Upozornění: 24.12.1955 Aldous Huxley požil své první LSD, oslavte taky Vánoce "jinak".

Zprávičky

- 18.12. se koná v knihovně: Dům čtení (Ruská 192), divadelní vystoupení Experti. Start: 18:00.
- 21.12. v 17:00 v Bílé Vráně, V Šáreckém údolí 1A, proběhne akce: **NOC MRTVEJCH KAPRŮ XVI**. Vystoupí: Halalí, Heart for one, cock for all, Congenital anomalies, Akce Praha. Vstup: 66 Kč.
- 21.12. se v Café na půl cesty (central park Pankrác) koná akce **Kompost**. Vystoupí: Špuntkvaně, Snědlipsa, autorské čtení O. Zaise. Start: 19:00, vstup: dobrovolný.
- 27.12. Klub Zahrada v Libni - **Vánoční večírek**, vystoupí: Kočkolit a TLAKY DO UŠÍ. Tradiční maškarní ples na téma TETRIS (velikost bloku je 40x40x40 cm!).
- 28.12. Klub Pohoda (Starobylá 881/13a, Jižák), kde se koná akce: **Rozhnutí rozlučka s rokem 2013**. Vystoupí Rozhuda. Start: 20:00, vstup: do klobouku.
- 28.12. Satan pořádá poetický výlet se startem kdesi ve středočeském kraji a cílem v Únětčích zřejmě v občestvovacím zařízení. Více info: Satan (nebo Nájezd, pokud dá vědět).

Recenze: Nejlepší místo pro defekaci 6.

Místo: jakýkoliv McDonald's
Proč: urychlená pomoc při hledání konvečního WC
Set & settings: hajzlpapír po ruce
Kdy: když se potřebuje, čím víc, tím líp

Pokud máte oblíbené místo, dejte nám vědět: najezd@gmail.com.

Nevnímám hlasy kolem sebe ani hluk strojů, Jsem jako zavřená za sklem, kde je sice vše vidět, ale ne slyšet. A přeci se něco ozývá, je to rytmické a stále zrychluje...
...reaguje na vzpomínky, bolí...

Theresine

Silvestr 2013

Eliška, Rogo a kolektiv duší na baráčku v Mlýnské u Kraslic na Sokolovsku pořádá silvestrovskou párty. Spacáky s sebou. Informace: Eliška a Rogo. Spojení: z Florence 9:00, 12:45. Dejte jim vědět, ať na vás někdo v Kraslicích počká a může se koordinovat přesun.

To, že jsou hrady, zámky nebo zříceniny, kde straší, je známá věc, ale zajímá mě, jestli jsou i hospody, kde straší a hlavně, jestli jsou někde i vinné sklepy, kde straší? Víte něco o tom?

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

D.I.Y. čtení - report

V úterý 10.12. svolal Soused D.I.Y. čtení: asi dvě desítky lidí se sešly - navzdory zimě i vzdálenosti - v dalekém střížkovském parku, aby sobě přečetly výtvary své nemoci (někteří) nebo radosti (jiní), popily atp. Dala by se vysledovat návaznost na předešlé akce typu čtení v parku, pořádané ovšem vždy někým jiným - do jisté míry spontánní, otevřené komukoli, kdo bude chtít číst či jen poslouchat; i díky tomu se sešlo několik různých autorů a posluchačů, kteří se předtím neměli možnost poznat. Vedle tradičních rýmovaných básní s romantickým nádechem, existenciálních, skepsí načichlých volných veršů, také texty řekněme experimentální, nebásnické, či krátké aforismy, bezpointové střípky, lehce moralistní a filosofické verše - různorodost byla až překvapivá. Vystoupili: Soused (četl ze svých násilnických veršovanék, lehce nenávistných, výsměšných textů psaných až byrokratickým nebo zase zcela asociativním jazykem, velký cit pro slovo - leckdo z vás už to jistě slyšel; na závěr proběhla dokonce dramatizace, která bohužel při náročnější závěrečné scéně vyzněla trochu do prázdna); Zombák (jednoduchý jazyk, přímé, anti-romantické texty o životní skepsi, často dobře vypořádané; jak u Sousedy - oba se umějí dobře trefit a nakopnout ubohost a trapnost našeho žití); Roman Bortel (vzhledem silně připomíná konvenční představu o romantických poetech - četl veršované, silně básnické texty o hospodách, hudbě, kontaktu s vesmírem z publikovaných sbírek... nevím bohužel, kde vyšly, k doptání jistě přímo u něj (a v Barré pozn. red.); s kratším repertoárem pak vystoupil Cyril (s neskryvanou genialitou a nadhledem recitoval z paměti - zajímavé až filosofické verše, krátké výkřiky, dvojverší... krom přesné formy třeba vyzdvihnout obsah - i když jsem to slyšel po několikáté, zaujalo mě to) a Danča a i jiní přišli alespoň s jedním textem. Bylo podium, žlutá židle, byl chlast - co chybělo či by mohlo přibýt, je hudba (komu by se ale chtělo hrát se zmrzlými prsty), tam jsou možnosti široké; pak samozřejmě další tvůrci.

Pravidelnosti se pořadatel brání - největší předností bylo to, že se sešli lidé, které cos spojuje, ale nikdy se nesetkali; pravidelná akce smrdí uzavřeností posluchačstva i čtoucích. Každopádně pokračování bude - pravděpodobně (co sem slyšel, přesněji k doptání a k dostání snad včas) v půlce února v jakémsi studentském bytě v Dejvicích. Pokud se neuchlastáte a nezmrznete nebo neemigrujete, přijďte okusit moc i ne-moc slov. *Slepec*

Bezdomovecký den na Hlaváku - recenze

V pátek 13.12. se konal v budově Hlavního nádraží nad Fantovou kavárnou Bezdomovecký den. Akce měla již reklamu v televizi, navíc svoji tvář ji propůjčil Oldřich Kaiser, který spolu s Dášou Vokatou natočil klip k její nové písni „Můj milý“ ve stylu lásky dvou bezdomovců – a Bezdomovecký večírek si o tuto prezentaci přímo říkal. Akce začala v 16:00 a jejíž tvar se z počátečního chaosu (to, že tam budu zvučit, a na neznámém aparátu jsem zjistil půl dne před tím) a prodlev se v průběhu večera formoval do slušného večírku. Po nezbytném zkrocení techniky, zajištění občerstvení, filmování filmařů vystoupil kolem 17té hodiny spolek Bohém s hrou Mořičvíl, která je každé představení lepší a lepší. Bylo vidět, jak si herci pomáhají v dialogích a navíc si užívají své role. To už bylo v sále kolem 60ti lidí. Pak byla hodina na občerstvení (podávané zdarma), kdy se do sálu valily daší houfy lidí. Kolem 19té hodiny nastoupil spolek Divadno se svoji premiérovou hrou Malý princ, kde pasáže vyprávěče mluvil právě Oldřich Kaiser. Hra si díky technice žádala zvukařských zásahů a tak jsem se věnoval spíše mixpultu, než sledování hry. Během představení vběhl na pódium čísi pes a Oldřich pohotově začlenil nového 4nohého návštěvníka do děje – to prý kvůli tomu, že pes na pódiu zničí pozornost diváků, proto dělal vše možné, aby se ta pozornost udžela ve hře. Zajímavý



Exupéry a Malý princ, foto: Divadno

trik, a v průběhu představení se na něj ještě jednou dostalo. Hra byla velice pěkná bez žádných hluchých míst, slušně odsýpala s zřejmou pointou na konci. To už bylo v sále něco přes 150 lidí. Taky se tam uskutečnila prodejní výstava obrazů člověka jménem Honza (více jsem nezjistil). Večírek uzavírala Dáša Vokatá s Oldřichem Kaiserem. Nejprve začali projekcí svého klipu „Můj milý“ – moc pěkné a poté začal koncert – Dáša hrála na kytaru a zpívala (v mezích začínající chřipky) a Oldřich hrál na kytaru, housle a zpíval. Hráli Dášin repertoár, pak přišla vzpomínka na Magora, kde Oldřich recitoval básně ze sbírky Magorovy labutí písně a samozřejmě s patřičným Magorovským okřiknutím nějakých dvou kreténů, co nedokáží pochopit, že při čtení poezie se má držet klapačka. Pak se set přesunul směrem ke coverům: Muchomůrky bílé (zde mi zlobila technika, tak housle nezazněly) škoda, myslím, že to je rozhodilo. Pak zahráli píseň „Můj milý“, to aby se vidělo, že nehrají z playbacku, Dáša přišla úplně o hlas a zbytek dohrával Olda se skočnými písničkami Karla Kryla. Nálada v sále se opět vrátila do euforické radosti. Kolem desáté byl konec. Návštěvníci večírku dostávali při odchodu balíčky s potravinami a postupně se vytráceli kamsi chladné do noci. *Krtek*

Takovej je život:

Projížděl jsem Ostravou
Ruce pěkně nad hlavou
Projížděl jsem Prahou
S roztrískanou bradou

Projížděl jsem Brnem
Jak v prdeli s trnem
Projížděl jsem Bratislavu
Nepoznával svoji hlavu

Projížděl jsem Pardubice
Zbili mě tam ještě více
Projížděl jsem Olomoucí
Nepřestávali mě tlouci
Projížděl jsem Poličkou
Jako trestnou uličkou...

Projížděl jsem Hradcem
Pod ranami pad jsem
Projížděl jsem Vary
Ti mi ale dali

Projížděl jsem Kladno
Zničili mě snadno
Projížděl jsem Ústí
Zlámali mi kosti

Projížděl jsem Most
Zmlátili mě dost
Projížděl jsem Chomutov
Cítil jsem se na hřbitov
Projížděl jsem Náchod
To byl ale rachot

Projížděl jsem Jihlavou
Stal jsem se psí potravou
Projížděl jsem Bechyní
Zbili mě už v předsíni.

Fikus